

**Innbjudan Till Bohusln
Evert Taube**

[Am7][D7] [G]
Som blÅ¥grÅ¥ d[G]yning bohusbergen r[C]ullar
i Å¶dsligt m[Cdim]ajest[D7]Åst mot havets r[G]and.
Men mellan dess kala urtidsk[C]ullar
Åar bÅ¶rdig j[Am7]ord och g[D7]ammalt bondel[G]and.

Dit tr[G7]Ånger Sk[C]lagerack [D7] med blÅ¥a k[G]ilar,
och str[Em7]ida str[A7]Å¶mmar klara som krist[D]all. [D7]
Och lummig l[G]Å¶vlund stÅ¥r med bjÅ¶rk och p[C]ilar
och ask och e[Cdim]k vid l[D7]adugÅ¥rd och st[G]all.

Kom, RÅ¶nnerdahl till Å„ngÅ¶n nu om vÅ¥ren!
nu hÅ¶ckar ejder, gravand, mÅ¥s och trut.
I vildrosbuskarana och bjÅ¶rnbÅ¶rssnÅ¥ren
har finkarna och mesarna tittut.

PÅ¥ slÅ¥nens taggiga och svarta grenar
syns inga grÅ¶na blad, med knopp och blom,
som breder Å¶ver grÅ¥a gÅ¶rdsgÅ¶rdsstenar
ett pÅ¶rlstrÅ¶tt flor av snÅ¶vit rikedom.

Kom ut och lufta vinterdÅ¶vna tankar,
pÅ¥ stigar vindlande i berg och myr,
dÅ¶r vinden blÅ¥ser in frÅ¶n Doggers Bankar
med doft av tÅ¥ng och salt pch Å¶ventyr.

Och kom till LÅ¶ngevik, till sjÅ¶kaptenen,
herr Johansson, som, mÅstt pÅ¥ havets skum,
nu vÅ¶rdar Å¶ppeltrÅ¶den och syrenen,
och Å¶rtagÅ¶rden kring sitt Tustculum.

Ja kom och se vÅ¶rt BohuslÅ¶n om vÅ¥ren,
du RÅ¶nnerdahl, som Å¶ger blick fÅ¶r fÅ¶rg.
HÅ¶r gÅ¶r pÅ¥ vinrÅ¶d Å¶ng desvarta fÅ¥ren,
och rosa skyar Å¶ver druvblÅ¥ berg.

HÅ¶r svallar myllan lilabrun kring plogen,
nÅ¶r Anders plÅ¶jer med sin norska hÅ¶st.
Och skutor med kinesiskt vitt om bogen
pÅ¥ golfstrÅ¶msgrÅ¶na svall styr mot norvÅ¶st.

Kom ut till oss! HÅ¶r kÅ¶rnar Hulda smÅ¶ret,
och legornshÅ¶nsen vÅ¶rper Å¶gg var dag.
HÅ¶r blir du frisk till hÅ¶lsan och humÅ¶ret,
hÅ¶r trivs du, RÅ¶nnerdahl, det lovar jag!

HÅ¶r bygger Anders bÅ¶tar och fioler,

hÄr kan du fiska torsk och spela vals,
och tjusa oss med kullrande trioler
ur Anders felor och din egen hals.

Kom ut till strÄnderna, de Ädsligt skÄna,
med slÄn och hagtorn, bÄjda djupt av storm,
med gamla bÄtvrak som har multnat grÄna,
men Än, i Brustna skrov, bÄr vÄgens form.

DÄr mellan hav och land, pÄ sand som skrider,
pÄ tÄng som gungar, kan du ensam gÄ,
och leva i de lÄngst fÄrflydda tider,
och i ditt slÄktes framtid likasÄ